

Bu hekayət nur üzlü bir şəhidimiz haqqındadır. Qəhrəmanım bir payız günündə ağ durnaların köçünə qoşulub Qarabağın könlündən keçməyə yollanan Sənan Səmədlidir.

Körpəliyindən vətən, yurd sevdası vardı onun canında. Məktəb yaşlarında tez-tez fəxrlə Ulu öndərin "Mən azərbaycanlıyam" ifadəsini söyləyirmiş. Sənan 1997-ci ildə Yevlax rayonunun Kolanı kəndində anadan olmuşdu. Kövər kənd tam orta məktəbini bitirdikdən sonra hərbi xidmətini Naxçıvanda keçmiş, təşəkkürnamə də almışdı. Əsgərlikdən qayıdandan sonra 6 ay müxtəlif işlərdə çalışsa da, gözü-könlü hərbi geyimində olan gənclərə həsədlə baxır, arzu edirdi ki, o da həmişəlik Vətənin müdafiəçisi olsun. Elə bu istəklə də Bakıda gizirlik kursuna daxil oldu, oranı bitirib təyinatla Ağdamdakı "N" sayılı hərbi hissəyə göndərildi.

Mahir topçu Sənan

Sənan topçular diviziyasında 152 mm-lik 2S3M özüyəriyən artilleriya qurğusunun 5 nəfərlik heyətinə rəhbərlik edib. Müharibədən üç ay qabaq keçə-gündüz Goranboyda təlim keçib. Müqəddəs dava başlayan gün Sənan Tərtərin Dəmirçilər kəndində döyüşlərə girib. Ağdərə, Suqovuşan, Talış, Murov istiqamətində gedən şiddətli döyüşlərdə igidliklə vuruşub, düşmən hədəflərini sərrast atəşlərlə zərərsizləşdirib.

Batareya komandiri, baş leytenant Arif Həsənli Sənan haqqında qürurla, heyrətlə danışır: "Peşəkar idi, düşmən hədəflərini bir-bir məhv edirdi. Çox savadlı gizir, bacarıqlı top komandiri idi. Hamının hörmətini top qazanmışdı Sənan. Şəhidliyindən bir neçə saat əvvəl düşməne məxsus komanda nöqtəsini sərrast atəşlə vuraraq bir erməni polkovnikini məhv etdi. Döyüş zamanı hansısa hədəfə yalnız bir dəfə atəş açmaq imkanımız yaranırdısa, onu yalnız Sənana etibar edirdik. Hədəfi son dərəcə dəqiq nişan alıb məhv edirdi".

Sentyabrın 30-da növbəti döyüş tapşırığını yerinə yetirərkən komandir Sənan Səmədi, sürücüsü, müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət qulluqçusu Füzuli Süleymanov, əsgərlər Asif Ataşov, Qüdrət Adışov və Səməd Hüseynzadə qəhrəmancasına şəhid olublar. Beş ailənin çırağı sönmə, arzuları külə dönsə də, Vətən torpağının mühüm məntəqələri azad edilib. Sənan oktyabrın 2-də canından çox sevdii torpağa tapşırılıb.

Ömrünün bahar fəslini yaşayan igidimiz xalası qızı ilə nişanlı idi. Müharibə bitən kimi evlənəcəkdilər. Arzu edirmiş ki, oğul övladı olsa, adını Azad qoysun. Heyf ki, onun qönçə arzuları gül açıb pardaxlanmadı. Atası Fikrət kişi 60 yaşındadır, hər bir ata kimi oğul toyu görmək onun ən böyük arzusu idi. Bu gün şəhid atası gözü yaşlı olsa da, Sənanın qəhrəmanlığı haqqında eşidəndə iftixar hissi keçirir, başını uca tutur.

Anası Zabilə xanımın gilə-gilə yaş donub gözlərində: "Balam tez-tez zəng vururdu, elə danışırdı ki,

guya müharibədə yox, adi təlimdədir. Amma hər dəfə də elə bil ki, məni şəhidliyinə hazırladırdı. Ana, bax ha, mənə nəse olsa, üzülmə, tək Vətən sağ olsun, başını dik tut, – deyirdi. Şəhid olduğu gün saat 3-də yenə zəng vurdu. Sən demə, balam vıdalaşmış bizimlə. Müharibə arzularımı gözümdə qoydu. Sənanımın rəngi solmayan qırmızı lentli xonçalarını məzarına düzmüşəm. Sənan nişan-lısına belə vəfasızlıq etməzdi, onu gözü yaşlı qoymazdı..."

Şəhidin qardaşı Təriyel ondan 2 yaş kiçikdir. "N" sayılı hərbi hissədə mülkü işdə işləyir. Ən kiçikləri Elnurdur, "Sənanla fəxr edirəm, amma yoxluğuna dözə bilmirəm", – deyir o da.

Döyüş yoldaşları tez-tez ailəni ziyarət edirlər. Baş leytenant Arif Həsənlinin dediyinə görə, onlar – sağ qalan döyüşçülər Sənanın və digər şəhid qardaşlarının xatirəsinə mahını yazdırıblar. Çünki şəhidlərin yurd sevgisi daha güclü çıxıb və onlar sevdalı ürəklərini Vətənə sipər ediblər.

Bir sabah yenə sizə getdim Sənan ilə getdim. Şəhadətinin öldünü mü idi. Bəzəkli çarpayısı gül-çiçək içində idi və sonsuzdak belə qalacağına əmin oldum. Həyətdəki ağacların budaqları meyvələrin ağırlığından yerə dirənirdi. Ovqat üçün: – Nə gözəl bar verib ağaclarınız, – dedim. Qardaşı astadan cavab verdi ki, Sənanın sonra anam heç bir meyvənin dadına baxmayıb, Sənan nubar etməyib axı...

Öz şəhid izini torpağa salan Sənan Səmədi ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "İgidliyə görə" və "Suqovuşanın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunub. Bu gün onun da, Qarabağı Azərbaycan edən bütün şəhid balaların da ruhları şaddır! Çünki suverenliyimiz tam bərpa olunub.

Əminə YUSİFQIZI,

Yevlaxda çıxan

"Kür" qəzetinin baş redaktoru,

Əməkdar jurnalist